

„Не, благородна Госпожо — съ добра воля извършвамъ това и съ сърдечна благодарностъ“ — отвърна тя. И слѣдъ туй цѣлуна Йони и си излѣзе. Ала отъ всички тѣхъ само младиятъ господинъ знаеше, че докторътъ бѣ казаль: „твърдѣ късно!“

Но, макаръ че знаеше това, и може би, тъкмо защото знаеше, дойде младиятъ господинъ още веднъжъ вечеръта да посѣти болния Йони.

Съмейството, което милиятъ Богъ бѣ тукъ събрали, лежеше спокойно въ своите креватчета, макаръ всичкитѣ дѣчица да не спѣха. Братчето до Йони бѣ нѣщо неспокойно и стѣнѣше, но не слѣдъ много то обѣрна лицето си къмъ Йонивото креватче, за да се освѣжи отъ изгледа на Ноевия Ковчегъ; и слѣдъ туй заспа и то.

Докторътъ дойде за да види пакъ какъ отива Йони; той и младиятъ господинъ стояха

дѣлго врѣме надъ него и го гледаха съ състрадание.

„Какво искашъ, Йони?“ — Малкиятъ се помрѣдана съ мжка: „Туй тамъ — за него!“

Докторътъ бѣрже схващаше дѣтскитѣ мисли и езикъ, и за туй взе кончето, ковчега и куклата отъ леглото на Йони и сложи всичко тихично на срѣщната страна.

Съ една тежка, ала все благодарна усмивка и съ едно движение, като че дава покой на малкото си тѣло, издигна Йони устичкитѣ си къмъ младия господинъ и рече:

„Една цѣлувка за класивата дама!“

И съ туй се свѣршиха и изпълниха всичкитѣ негови пожелания. И тогава Йони затвори очичкитѣ си прѣдъ тоя свѣтъ, който бѣ тѣй кратъкъ, тѣй кратъкъ за него — и слѣдъ туй си отиде за винаги отъ него.

Отъ нѣмски прѣведе: Г. П.

КѢСЧЕ ХЛѢБЕЦЪ.

(Изъ В. Чайченко).

Плаче свиснало небето —
Дъждъ студенъ беспиръ вали;
Дървеса, кѫща и ниви
Тънатъ въ есенни мъгли.

Прояче край село броди,
Гази уличната каль —
Съсъ торбичка, вехта шапка,
Съ дреха — нѣкакакъвъ парцалъ.

Малка кѫщица достига,
Тихо хлопа на врати,
На страната му сълза ли
Или капка дъждъ блѣсти?

„Гладенъ съмъ... За Бога хлѣбецъ“ —
Моли, проси то така.
Чуха го и кѫсче хлѣбецъ
Го дари добра ржка.

Плаче свиснало небето,
Дъждъ вали безспорно пакъ;
По улицата нататъкъ
Броди малкия беднякъ.

Но сега по-бодро стжпя
Съ усмихнато лице...
Вѣтъръ ли изтри сълзитѣ,
Милостното ли сърдце?

Ранъ-Босилекъ.